CAPUT IV.

RAMAS AD IMPERIUM SUSCIPIENDUM DENUO SOLLICITATUS.

गतेष्वय नृपो भूयः पौरेषु संस् मिल्लिभिः । मस्त्रयिवा ततश्रक्रे निश्चयज्ञः स निश्चयं ॥ १॥ य एव पुष्पो भविता यो अभिषिच्येत मे सुतः । रामो राजीवपत्राचो यौवराज्य इति प्रसः ॥ ५॥ श्रयात्तर्गृरुमाविश्य राजा दशरयस्तदा । मूतमाज्ञापयामास रामं पुनिर्ह्हानय ॥ ३॥ प्रतिगृन्ध तु तदाकां मूतः पुनरुपाययौ । रामस्य भवनं शीघ्रं राममानयितुं पुनः ॥ ४॥ द्याःस्यैरावेदितं तस्य रामायागमनं पुनः । श्रुवैव चापि रामस्तं प्राप्तं शङ्कान्वितो अवत् ॥ ५॥ प्रवेश्य चैनं विरितं रामी वचनमब्रवीत् । यदागमनकार्य ते भूयस्तद्भृक्षशेषतः ॥ ६॥ तमुवाच ततः मृतो राजा वं द्रष्ट्रमिङ्ति । श्रुवा प्रमाणमत्र वं गमनायेतराय वा ।। ७।। इति मूतवचः श्रुवा रामो प्रि वर्गान्वतः । प्रययौ राजभवनं पुनर्द्रष्टं नरेश्वरं ॥ ६॥